

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-PT&
IT-04-81-T

Datum: 14. oktobar 2008.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Patrick Robinson, predsjedavajući
sudija Iain Bonomy, pretpretresni sudija
sudija Michèle Picard

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 14. oktobra 2008.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU MOMČILA PERIŠIĆA ZA PRISTUP POVJERLJIVIM
MATERIJALIMA U PREDMETU PROTIV RADOVANA KARADŽIĆA**

Tužilac protiv Radovana Karadžića (predmet br. IT-95-5/18-PT)

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
g. Mark B. Harmon

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

Tužilac protiv Momčila Perišića (predmet br. IT-04-81-T)

Tužilaštvo:

g. Mark Harmon

Obrana Momčila Perišića:

g. Novak Lukić
g. Gregor Guy-Smith
g. James Castle

Prijevod

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu protiv Radovana Karadžića" (dalje u tekstu: Perišićev zahtjev) koji je 18. septembra 2008. na javnoj osnovi podnio Momčilo Perišić, optuženi u drugom predmetu pred Međunarodnim sudom", a takođe i po "Zahtjevu za produženje roka za dostavljanje odgovora na Perišićev zahtjev za pristup povjerljivom materijalu" optuženog Karadžića, podnesenom na javnoj osnovi 6. oktobra 2008. (dalje u tekstu: Karadžićev zahtjev) i ovim donosi svoju odluku u vezi s tim.

I. Argumentacija

1. U Perišićevom zahtjevu, Momčilo Perišić (dalje u tekstu: podnosilac Zahtjeva), na osnovu pravila 73 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), traži pristup svim *inter partes* i *ex parte* materijalima u ovom predmetu, *Tužilac protiv Radovana Karadžića* (predmet br. IT-95/18-PT) (dalje u tekstu: predmet *Karadžić*), za vrijeme trajanja pretpretresnog i pretresnog postupka, uključujući:

- (a) sve povjerljive transkripte sa zatvorenih i delimično zatvorenih sednica;
- (b) sve transkripte pretresa;
- (c) sve povjerljive dokazne predmete; i
- (d) sve povjerljive dokumente i podneske, uključujući sve povjerljive odluke Pretresnog vijeća.¹

2. Podnosilac Zahtjeva tvrdi da postoji značajno geografsko i vremensko preklapanje između njegovog predmeta i predmeta *Karadžić*, kao i međusoban odnos između činjeničnih osnova navoda protiv njega i optuženog.² U skladu s tim, optuženi tvrdi da njemu treba odobriti pristup traženim materijalima na osnovu (a) mogućeg značaja tog materijala za djelotvornu istragu i pripremanje njegove odbrane i (b) principa jednakosti sredstava.³

¹ Perišićev zahtjev, par. 1.

² Perišićev zahtjev, par. 6-11.

³ Perišićev zahtjev, par. 12, 14.

Prijevod

Podnosilac Zahtjeva uvjerava Pretresno vijeće da će poštovati sve zaštitne mjere koje je naložilo Pretresno vijeće u predmetu *Karadžić*.⁴

3. Tužilaštvo je 2. oktobra 2008. dostavilo Odgovor na Perišićev zahtjev, u kom ne iznosi nikakav prigovor na to da se podnosiocu Zahtjeva odobri pristup povjerljivim *inter partes* materijalima u ovom predmetu, pod uslovom da se odrede izvjesne mjere radi očuvanja povjerljivosti.⁵ Međutim, tužilaštvo se protivi tome da se podnosiocu Zahtjeva odobri pristup bilo kom povjerljivom *ex parte* materijalu, tvrdeći da podnosilac Zahtjeva nije ispunio obavezu da dokaže da mu objelodanjivanje treba odobriti.⁶

4. Perišićev zahtjev je proslijeđen optuženom Karadžiću na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku 29. septembra 2008. U skladu s Pravilnikom i ustaljenom praksom ovog Pretresnog vijeća, navedenog datuma je počeo teći četrnaestodnevni rok u kom optuženi može da dostavi odgovor na Perišićev zahtjev. U Karadžićevom zahtjevu, podnesenom 6. oktobra 2008., optuženi traži produženje roka u kom može odgovoriti na Perišićev zahtjev.⁷ Ovaj zahtjev se temelji na tvrdnji da optuženi Karadžić nema dovoljno vremena i uslova da odgovori na Perišićev zahtjev u roku propisanom Pravilnikom budući da mu je "potrebna pomoć tima odbrane",⁸ a Sekretarijat još nije donio odluku po zahtjevu za njegovo finansiranje.⁹ Optuženi traži da se rok za odgovor produži "do četrnaest dana nakon što Sekretarijat odobri prihvatljivi nivo finansiranja njegovog tima odbrane".¹⁰

II. Mjerodavno pravo

A. Produženje roka za odgovor

5. Na osnovu pravila 127(A)(i) Pravilnika, Pretresno vijeće može, nakon što mu se zahtjevom iznesu valjani razlozi, izmijeniti rokove propisane na osnovu Pravilnika. Vijeće smatra instruktivnom odluku donesenu u predmetu *Tužilac protiv Krajišnika*,¹¹ u kojoj je

⁴ Perišićev zahtjev, par. 5.

⁵ Odgovor tužilaštva na Zahtjev Momčila Perišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu protiv Radovana Karadžića, 2. oktobar 2008. (dalje u tekstu: Odgovor), par. 3.

⁶ Odgovor, par. 4.

⁷ Karadžićev zahtjev, par. 5.

⁸ Karadžićev zahtjev, par. 2, 4.

⁹ Karadžićev zahtjev, par. 4.

¹⁰ Karadžićev zahtjev, par. 5.

¹¹ *Tužilac protiv Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po Zahtjevu g. Krajišnika za ponovno određivanje roka za podnošenje dopunskog podneska g. Dershowitza, 27. mart 2008. (dalje u tekstu: Prva odluka u predmetu *Krajišnik*).

Prijevod

Žalbeno vijeće razmotrilo da li postoji valjana osnova za produženje roka optuženom koji ima privatni dogovor sa svojim pravnim zastupnicima za plaćanje troškova. Taj optuženi je tvrdio da je zahtjev primjeren zbog toga što je transfer njegovih sredstava jednom od zastupnika blokiran i izjavio je da bi Vijeće trebalo da odgodi postupak kako bi mu ostavilo vremena da podnese zahtjev za sredstva koja treba odobriti i za procesuiranje tog zahtjeva. Žalbeno vijeće je konstatovalo da ovo ne predstavlja valjanu osnovu za odgodu tog postupka.¹²

B. Pristup materijalima

6. Vijeće napominje da je ustaljeni princip na Međunarodnom sudu da se postupak u najvećoj mogućoj mjeri vodi na javan način.¹³ Nadalje, vijeće primjećuje da, opšte uzev, "[s]trana uvijek ima pravo da traži materijal iz bilo kojeg izvora za pomoć u pripremi izvođenja dokaza".¹⁴ Međutim, u izuzetnim okolnostima vijeće može ograničiti pristup javnosti, kao i pristup neke strane određenom materijalu u skladu s odredbama Pravilnika.¹⁵ Ti povjerljivi materijali mogu se kategorizovati u tri tipa: *inter partes*, *ex parte* i materijali na osnovu pravila 70.

7. Prilikom odlučivanja o pristupu tim materijalima, Međunarodni sud mora "pronaći ravnotežu između prava strane da ima pristup materijalu za pripremu dokazivanja svoje teze i potrebe da se jamči zaštita svjedoka".¹⁶ Utvrđeno je da strana u postupku može dobiti materijal iz drugog predmeta koji će joj pomoći u pripremanju teze ako je (a) "identifikovana ili opisana opšta priroda" traženog materijala"; i ako (b) postoji "legitimna forenzička svrha" za takav pristup.¹⁷

¹² Prva odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 2.

¹³ Pravilo 78 predviđa: "Svi postupci pred pretresnim vijećem, osim samog vijećanja sudija, otvoreni su za javnost ukoliko nije drugačije predviđeno".

¹⁴ *Tužilac protiv Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Odluka po zahtjevu žalilaca Darija Kordića i Marija Čerkeza za pomoć Žalbenog vijeća u dobivanju pristupa žalbenim podnescima i nejavnim postpretresnim podnescima i transkriptima u predmetu *Tužilac protiv Blaškića*, 16. maj 2002. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Blaškić*), par. 14; *Tužilac protiv Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Brđanin*, 24. januar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brđanin*), par. 10.

¹⁵ *Tužilac protiv Đorđevića*, predmet br. IT-05-87/1-PT, Odluka po zahtjevu Vlastimira Đorđevića za pristup svim poverljivim materijalima u predmetu *Tužilac protiv Limaja i drugih*, predmet br. IT-03-66, 6. februar 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Đorđević*), par. 6.

¹⁶ *Tužilac protiv Hadžihasanovića i drugih*, predmet br. IT-01-47-AR73, Odluka po žalbi na odbijanje zahtjeva da se odobri pristup povjerljivim materijalima iz drugog predmeta, 23. april 2002., str. 2.

¹⁷ Odluka u predmetu *Blaškić*, par. 14; *Tužilac protiv Blagojevića i Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevima za pristup povjerljivom materijalu, 16. novembar 2005. (dalje u tekstu: Prva odluka u predmetu *Blagojević i Jokić*), par. 11; *vidi takođe Tužilac protiv Delića*, predmet br. IT-04-83-PT, Nalog po zahtjevima

Prijevod

8. Prvi uslov nije pretjerano zahtjevan. Podnosilac Zahtjeva ispravno tvrdi da je Žalbena vijeće konstatovalo da zahtjevi za pristup "svim povjerljivim materijalima" mogu biti dovoljno konkretni da zadovolje standard navođenja.¹⁸

9. U vezi s drugim uslovom, svaka kategorija materijala biće razmotrena zasebno, budući da se standardi za pristup razlikuju za svaki tip.

C. Pristup povjerljivim *inter partes* materijalima

10. *Inter partes* materijali, iako stoje na raspolaganju objema stranama u postupku, mogu biti ograničeno dostupni javnosti zbog svog osjetljivog karaktera; na primjer, ukoliko bi javno objavljivanje materijala moglo stvoriti bezbjednosni rizik, ili ukoliko sadrži lične informacije o optuženom tako da bi objelodanjivanjem bili povrijeđeni njegovi ili njeni interesi privatnosti. U vezi s povjerljivim *inter partes* materijalom, "legitimna forenzička svrha" za objelodanjivanje u kasnijem postupku biće pokazana ukoliko podnosilac Zahtjeva može pokazati da je materijal relevantan i od suštinskog značaja.¹⁹ Relevantnost tog materijala može se utvrditi "pokazivanjem postojanja nekusa između predmeta podnosioca zahtjeva i prvobitnog predmeta iz kog potiče traženi materijal".²⁰ Da bi pokazao nekusa, podnosilac Zahtjeva je dužan da pokaže "geografsko, vremensko ili neko drugo materijalno preklapanje" između dva postupka.²¹

11. Suštinski karakter materijala sa svoje strane znači da strana koja ga traži mora pokazati da "postoje dobri izgledi da predmetni materijal suštinski pomogne podnosiocu zahtjeva u

odbrane za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetima *Tužilac protiv Blaškića i Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, 7. decembar 2005. (dalje u tekstu: Nalog u predmetu *Delić*), str. 6.

¹⁸ Odluka u predmetu *Brđanin*, par. 11; *Tužilac protiv Blagojevića i Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Blagojević i Jokić*, 18. januar 2006., par. 8; *Tužilac protiv Blaškića*, predmet br. IT-95-14-R, Odluka po zahtjevu odbrane u ime Rasima Delića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Blaškić*, 1. juni 2006., str. 12.

¹⁹ *Vidi* Odluku u predmetu *Blaškić*, par. 14; Prva odluka u predmetu *Blagojević i Jokić*, par. 11; *vidi takođe* Nalog u predmetu *Delić*, str. 6; Odluka u predmetu *Dorđević*, par. 7.

²⁰ *Tužilac protiv Limaja*, predmet br. IT-03-66-A, Odluka po zahtjevu Haradinaja za pristup, zahtjevu Balaja za pridruživanje i zahtjevu Balaja za pristup materijalima u predmetu *Limaj*, 31. oktobar 2006., par. 7; Odluka u predmetu *Dorđević*, par. 7.

²¹ *Vidi* Odluku u predmetu *Blaškić*, par. 15; *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Odluka po zahtjevu Hadžihasanovića, Alagića i Kubure za pristup povjerljivom propratnom materijalu, transkriptima i dokaznim predmetima u predmetu *Kordić i Čerkez*, 23. januar 2003., str. 4; Odluka u predmetu *Dorđević*, par. 7; Odluka u predmetu *Dorđević*, par. 7.

Prijevod

pripremanju njegovog predmeta".²² Ovaj standard ne iziskuje da podnositelj Zahtjeva ide tako daleko da mora pokazati da će traženi materijal vjerovatno predstavljati prihvatljiv dokaz.²³

B. Pristup povjerljivim *ex parte* materijalima

12. Materijal takođe može biti zaveden kao *ex parte* i povjerljiv zbog toga što protivna strana ne treba da bude obaviještena o dotičnom podnesku ili bi joj trebalo onemogućiti pristup. Ovo se čini u neku konkretnu svrhu, kao što je to u slučaju kada se dotični podnesak odnosi na slabo zdravstveno stanje nekog optuženog. S obzirom na "posebne razloge povjerljivosti" u vezi s povjerljivim i *ex parte* materijalom,²⁴ kao i "zaštićeni stepen povjerenja" da dotični materijal neće biti objelodanjen koji uživa strana u čije je ime *ex parte* status odobren,²⁵ Žalbeno vijeće traži od podnosioca zahtjeva da zadovolji viši standard kod pokazivanja legitimne forenzičke svrhe za njegovo objelodanjivanje.²⁶

C. Pristup povjerljivim materijalima na osnovu pravila 70

13. Konačno, materijal se može smatrati povjerljivim zbog same činjenice da ga je dostavila neka država ili osoba pod uslovom da se njihova upotreba ograniči u skladu s pravilom 70.²⁷ U tim slučajevima, ukoliko podnositelj zahtjeva zadovolji pravni standard za pristup *inter partes* materijalu, tijelo koje je dostavilo materijal mora se i dalje konsultovati da bi taj materijal mogao biti dostavljen drugom optuženom pred Međunarodnim sudom, pri čemu dotični materijal mora ostati povjerljiv.²⁸ Ovo će biti slučaj čak i ukoliko je davalac na

²² Prva odluka u predmetu *Blagojević i Jokić*, par. 11; Odluka u predmetu *Dorđević*, par. 7; Odluka u predmetu *Blaškić*, par. 14.

²³ Odluka u predmetu *Dorđević*, par. 7.

²⁴ Odluka u predmetu *Brdanin*, par. 14.

²⁵ *Tužilac protiv Bralo*, predmet br. IT-95-17-A, Odluka po zahtjevima za pristup *ex parte* dijelovima žalbenog spisa i za objelodanjivanje materijala koji sadrži olakšavajuće faktore, 30. august 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Bralo*), par. 17; *Tužilac protiv Simića*, predmet br. IT-95-9-A, Odluka po zahtjevu odbrane Franka Simatovića za pristup transkriptima, dokaznim predmetima, dokumentarnim dokazima i podnescima strana u predmetu *Simić i drugi*, 12. april 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Simić*), str. 4.

²⁶ *Tužilac protiv Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*, 21. februar 2007. (dalje u tekstu: Druga odluka u predmetu *Krajišnik*), str. 5; Odluka u predmetu *Brdanin*, par. 14; Odluka u predmetu *Bralo*, par. 17; Odluka u predmetu *Simić*, str. 4.

²⁷ Materijal dostavljen na osnovu nekog naloga u skladu s pravilom 54bis može takođe iziskivati slične procedure da bi mogao biti objelodanjen optuženom u drugom predmetu.

²⁸ *Vidi Tužilac protiv Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Odluka po zahtjevu optužbe za pojašnjenje odluke Žalbenog vijeća od 4. decembra 2002. po zahtjevu Paška Ljubičića za pristup povjerljivom materijalu, zapisnicima i dokaznim predmetima u predmetu *Blaškić*, 8. mart 2004., par. 11-12; Odluka u predmetu *Dorđević*, par. 15; Nalog u predmetu *Delić*, str. 6.

Prijevod

osnovu pravila 70 pristao na korištenje dotičnog materijala u jednom ili više ranijih predmeta.²⁹

III. Diskusija

A. Produženje roka za odgovor

14. U vezi s Karadžićevim Zahtjevom, Pretresno vijeće napominje da je optuženi do sada birao opciju da sam sebe zastupa u svom predmetu i da ne postoje nikakve garancije da će Sekretarijat odobriti njegov zahtjev za finansiranje osoba koje mu nisu dodijeljene kao branioci. Kao što je Pretresno vijeće u ranijim prilikama isticalo, optuženi mora shvatiti nepovoljne posljedice svoje odluke da sam sebe zastupa u ovom postupku³⁰ i, kako je to formulisalo Žalbeno vijeće, "prilikom ovog izbora mora prihvatiti žuč s medom".³¹ Na Međunarodnom sudu je ustaljena praksa da, kada neki optuženi zatraži od Službe za pravnu pomoć i pitanja pritvora (dalje u tekstu: OLAD) da odobri rad tima odbrane, moguće je da se obavi privremena dodjela i time izbjegne odgađanje bez obzira na konačnu odluku o slabom imovnom stanju. Odbijanje prihvatanja te razumno dostupne opcije ne predstavlja valjan razlog za produženje roka za odgovor. Vijeće smatra da traženo produženje roka nije opravdano i, shodno tome, rok za dostavljanje odgovora optuženog bio je 13. oktobar 2008.

B. Pristup povjerljivom *inter partes* materijalu

15. Primjenjujući pravne standarde na Perišićev zahtjev, Pretresno vijeće konstatuje da u vezi sa traženim povjerljivim *inter partes* materijalima Perišićev zahtjev pokazuje da postoji suštinsko preklapanje vremenskih okvira i lokacija zločina koji se stavljaju na teret u optužnicama u predmetima *Perišić i Karadžić*, a naročito kada je riječ o događajima u Sarajevu između 1993. i 1995. godine i u Srebrenici u julu 1995. Nadalje, kako je potcrtano u Perišićevom zahtjevu, činjenične osnove optužbi u Optužnici su po svemu sudeći u međusobnom odnosu, posebno u pogledu navodne saradnje između Vojske Jugoslavije i Vojske Republike Srpske u kojima su podnosilac Zahtjeva i optuženi Karadžić bili na

²⁹ *Tužilac protiv Delića*, predmet br. IT-04-83-PT, Nalog po zahtjevu Jadranka Prlića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Tužilac protiv Rasima Delića*, 2. decembar 2005., str. 4.

³⁰ U ovom pogledu, Pretresno vijeće podržava formulacije i pristup Žalbenog vijeća u Prvoj odluci u predmetu *Krajišnik* u kojoj je, kako je gore napomenuto, Žalbeno vijeće na str. 2 konstatovalo da neće tolerisati odgode postupka na sličnoj osnovi.

³¹ *Tužilac protiv Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po zahtjevu Momčila Krajišnika da se ponovno zakaže statusna konferencija i odobri pristupanje Alana Dershowitza, 28. februar 2008., par. 8.

Prijevod

nadređenim položajima. Pored toga, tužilaštvo nije imalo prigovora na ovaj pristup. Podnosilac Zahtjeva je stoga pokazao legitimnu forenzičku svrhu za pristup traženim povjerljivim i *inter partes* materijalima u predmetu *Karadžić*.

C. Pristup povjerljivim *ex parte* materijalima

16. U vezi s povjerljivim *ex parte* materijalima, podnosilac Zahtjeva tvrdi da bi pristup trebalo odobriti zbog "izuzetne složenosti" njegovog predmeta i kako bi se obezbijedila "sveobuhvatna priprema".³² Tužilaštvo iznosi prigovor. Pretresno vijeće konstatuje da podnosilac Zahtjeva nije pokazao legitimnu forenzičku svrhu za pristup povjerljivom i *ex parte* materijalima pozivanjem na viši standard koji se traži u vezi s tim materijalima.³³

D. Pristup povjerljivom materijalu na osnovu pravila 70

17. U vezi s materijalom na osnovu pravila 70, Vijeće će naložiti da tužilaštvo i odbrana zatraže pristanak davaoca informacija na osnovu pravila 70 kako bi one mogle biti objelodanjene podnosiocu Zahtjeva.

E. Karakter traženog pristupa: potencijalna osnova

18. Kao konačno pitanje, Pretresno vijeće napominje da podnosilac Zahtjeva traži pristup svim povjerljivim materijalima koji su dostavljeni do ovog trenutka, kao i za vreme trajanja pretpretresnog i pretresnog postupka. Pretresna veća su se radije opredjeljivala za takav pristup kako bi ograničila dostupnost materijala do datuma podnošenja zahtjeva (ili donošenja odluke po tom zahtjevu). Pretresno vijeće nije mišljenja da će odgoda objelodanjivanja nanijeti neprimjerenu štetu podnosiocu Zahtjeva. Međutim, zbog ekonomičnosti sudskog postupka, Vijeće smatra da pristup podnosioca Zahtjeva materijalu u predmetu *Karadžić* treba provesti na što sređeniji mogući način i da je taj pristup na trajnoj osnovi opravdan.

19. Strane u postupku u svako doba mogu iznijeti prigovor na pristup podnosioca Zahtjeva konkretnim materijalima ako i kada se takva pitanja pojave u vezi s pojedinim materijalima.

³² Perišićev zahtev, par. 13.

³³ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5; Odluka u predmetu *Brđanin*, par. 14; Odluka u predmetu *Bralo*, par. 17; Odluka u predmetu *Simić*, str. 4.

Prijevod

IV. Dispozitiv

20. Shodno tome, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 54, 70 i 75 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda, ovim ODBIJA Karadžićev zahtjev, djelimično ODOBRAVA Perišićev zahtjev, djelimično ODBIJA Perišićev Zahtjev i:

- a. NALAŽE tužilaštvu i odbrani da na trajnoj osnovi identifikuju za Sekretarijat sljedeće *inter partes* materijale u predmetu *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, radi objelodanjivanja podnosiocu Zahtjeva:
 - (i) sve transkripte svjedočenja na zatvorenim i djelimično zatvorenim sjednicama tokom pretpretresnog i pretresnog postupka koji ne podliježu pravilu 70;
 - (ii) sve povjerljive i zapečaćene dokazne predmete sa pretresa koji ne podliježu pravilu 70;
 - (iii) sve povjerljive i zapečaćene podneske strana u pretpretresnom i pretresnom postupku koji ne podliježu pravilu 70; i
 - (iv) sve povjerljive i zapečaćene odluke, naloge i druge dokumente koje izdaje Vijeće u pretpretresnom i pretresnom postupku koji ne podliježu pravilu 70.
- b. NALAŽE tužilaštvu i odbrani da bez odgađanja utvrde koji od traženih materijala podliježu odredbama pravila 70 i da odmah poslije toga kontaktiraju davaoce tih materijala kako bi zatražili pristanak na njihovo objelodanjivanje podnosiocu Zahtjeva i, ukoliko davaoci na osnovu pravila 70 daju pristanak na to objelodanjivanje, da na periodičnoj osnovi obavještavaju Sekretarijat o tom pristanku.
- c. TRAŽI od Sekretarijata da uskrati objelodanjivanje svih materijala na osnovu pravila 70 dok tužilaštvo ne obavijesti Sekretarijat o tome da je pristanak za objelodanjivanje dat, čak i ukoliko se radi o onim davaocima koji su pristali na korištenje relevantnih materijala u nekom ranijem predmetu. Ukoliko davaoci bilo kog materijala koji podliježe pravilu 70 ne mogu dati pristanak, dotični materijal neće biti objelodanjen.
- d. TRAŽI od Sekretarijata da podnosiocu Zahtjeva objelodani:
 - (i) povjerljive i *inter partes* materijale, kao i one koji ne podliježu pravilu 70 kada ih tužilaštvo i odbrana identifikuju u skladu s paragrafom (a); i

Prijevod

- (ii) materijale na osnovu pravila 70 kada ih tužilaštvo i odbrana identifikuju i obavijeste Sekretarijat o pristanku davalaca na osnovu pravila 70 u skladu s paragrafima (a), (b) i (c).
- e. NALAŽE da se nijedan povjerljivi i *ex parte* materijal u predmetu *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, ne objelodanjuje podnosiocu Zahtjeva.
- f. NALAŽE podnosiocu Zahtjeva, njegovom timu odbrane i svim uposlenicima koje podnosilac Zahtjeva uputi ili ovlasti da javnosti ili bilo kojoj trećoj strani ne smiju objelodaniti nijedan povjerljivi ili nejavni materijal koji im se objelodani u predmetu *Karadžić*, uključujući identitet, mjesta boravka, izjave ili transkripte izuzev u ograničenom obimu u kom je takvo objelodanjivanje osobama iz javnosti direktno i konkretno neophodno za pripremanje i izvođenje dokaza podnosioca Zahtjeva. Ako ijedan povjerljivi ili nejavni materijal bude objelodanjen javnosti u slučajevima kada je to direktno i konkretno neophodno, svaka osoba kojoj on bude objelodanjen mora se obavijestiti da joj je zabranjeno da umnožava, reprodukuje ili objavljuje povjerljivi materijal ili da ga objelodani bilo kojoj osobi, kao i da dotični materijal mora vratiti podnosiocu Zahtjeva čim joj više ne bude potreban za pripremanje dokaza podnosioca Zahtjeva.
- g. Za potrebe ove Odluke, "javnost" znači i uključuje sve osobe, vlade, organizacije, pravne osobe, klijente, udruženja i grupe, izuzev sudija Međunarodnog suda, osoblja Sekretarijata, tužioca i njegovih predstavnika, podnosioca Zahtjeva i njegovog tima odbrane, kao i podnosioca Zahtjeva, njegovog branioca i svih uposlenika koje branilac podnosioca Zahtjeva ovlasti da imaju pristup povjerljivom materijalu. "Javnost" takođe uključuje, između ostalog, porodice, prijatelje i saradnike podnosioca Zahtjeva; optužene i branioce u drugim predmetima ili postupcima pred Međunarodnim sudom; sredstva javnog informisanja i novinare.
- h. NALAŽE da ništa u ovoj Odluci neće uticati na obaveze objelodanjivanja od strane tužilaštva na osnovu pravila 66 i 68; i PODSJEĆA da je na tužilaštvu odgovornost da utvrdi da li postoje dodatni materijali u vezi s predmetom *Karadžić* koje bi trebalo objelodaniti podnosiocu Zahtjeva, a koji nisu obuhvaćeni odredbama ove Odluke.
- i. PODSJEĆA da, na osnovu pravila 75(F)(i), sve zaštitne mjere koje su naložene u vezi sa svjedocima u predmetu *Karadžić* i dalje ostaju na snazi u predmetu protiv

Prijevod

podnosioca Zahtjeva, izuzev u onoj mjeri u kojoj su izmijenjene u skladu s ovom Odlukom.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Patrick Robinson,
predsjedavajući

Dana [na originalu rukom upisan datum: 14. oktobra 2008.]
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]